



MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor



Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2010
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj – Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z, împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și a Procesului verbal de control nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj – Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală, prin Decizia pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal emisă în baza Procesului verbal de control nr. Z privind plata la bugetul de stat a datoriei vamale în sumă totală de Z lei, reprezentând:

- Z lei – taxe vamale;
- Z lei – comision vamal;
- Z lei – accize;
- Z lei – taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei – majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în data de Z, la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj sub nr. Z fiind repartizată pentru întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal emisa de organele de control vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj, SC "X" SRL din Z aduce următoarele argumente:

- arată că la data de Z au fost încheiate Procesul verbal de control nr. Z și Decizia de regularizare a situației nr. Z prin care s-a constatat că SC „X” SRL a importat arme în perioada 2005 – 2006 pe care le-a declarat la prețuri diminuate în scopul micșorării drepturilor de import datorate, acte care au fost contestate și desființate cu obligația încheierii unui nou act de control în care să se reanalizeze legătura dintre vânzător și cumpărător în sensul prevederilor art. 15.4 din Acordul pentru aplicarea art. VII GATT, reanalizarea valorilor în vamă recalculate cu respectarea art. 1 din Cap. II Introducere Generală din Acordul pentru aplicarea art. VII GATT în sensul consultării dintre echipa de control și societate cu respectarea confidențialității datelor;

- menționează că societatea nu a declarat prețuri diminuate ci s-a limitat în a declara prin comisionar vamal prețurile mărfurilor, respectiv valoarea tranzacționată înscrisă în facturile comerciale cu care a achiziționat bunurile;

- consideră că în conformitate cu principiile înscrise în preambulul la Acordul GATT, orice determinare a valorii în vamă va trebui să țină cont de aplicarea cu prioritate a prevederilor din art. 1, care dispune că: „valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import, după o ajustare conform dispozițiilor art. 8.” invocând prevederile art. 15 alin. (4) din Acord unde sunt definite persoanele legate, însă legătura între partenerii contractuali nu duce în mod automat la respingerea valorii declarate ca fiind inacceptabilă;

- susține că acceptarea valorii tranzacționale ca bază de impozitare între persoane legate se face doar în măsura în care importatorul va demonstra că acea valoare este foarte apropiată de una dintre valorile enumerate în același moment sau aproape în același moment cu mărfurile de evaluat, ceea ce a demonstrat în fața organelor de control și anume:

- valoarea de tranzacție corespunzătoare vânzătorilor, către cumpărători nelegați, de mărfuri identice sau similare pentru export, cu destinația aceleiași țări de import;

- valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare;

- valoarea de tranzacție corespunzătoare vânzătorilor către cumpărători nelegați, pentru export, cu destinația aceleiași țări de import, a mărfurilor identice mărfurilor importate, numai dacă ele

sunt de proveniență dintr-o țară diferită, sub rezerva ca, în nici una dintre tranzacțiile comparate două câte două, vânzătorii să nu fie legați,

în aplicarea acestor criterii autoritatea vamală trebuie să țină cont de diferențele demonstrate între nivelurile comerciale, de cantitate, dar și de costurile suportate de vânzători, cu ocazia unor tranzacții între persoane nelegate, costuri pe care persoanele legate nu le suportă;

- precizează că atunci când valoarea în vamă nu poate fi determinată pe baza valorii tranzacționale, autoritatea vamală și importatorul trebuie să se consulte prin schimbul de informații, pentru a găsi baza valorii prin aplicarea dispozițiilor art. 2 și 3, art. 5 și 6 furnizează două baze de determinare a valorii în vamă atunci când aceasta nu poate fi determinată prin aplicarea art. 2 și 3, iar în final art. 7 stabilește modul de determinare a acestei valori atunci când toate celelalte metode nu sunt eficiente, Acordul GATT interzicând expres utilizarea acelor elemente care nu pot sta la baza determinării valorii în vamă cum ar fi: prețul de vânzare în țara de import, prețul de vânzare pe piața internă a țării de export, prețul de vânzare a mărfurilor în țara de export pentru altă țară de import, costurile de producție și valorile în vamă minimale sau valorile arbitrare sau fictive și susține că valoarea în vamă stabilită pe baza unor tranzacții cu mărfuri identice sau similare (art. 2 și 3), realizate la niveluri comerciale diferite sau în cantități diferite, va fi ajustată astfel încât să se țină seama de aceste diferențe și ajustările se vor baza pe elemente certe în concordanță cu dispozițiile Acordului GATT;

- afirmă că nu au existat, de fapt, consultări între societate și organele de control, consultarea constând doar în faptul că i s-a acordat posibilitatea de a aduce dovezi suplimentare obținute cu mare greutate, din care au acceptat exclusiv prețul armei din chitanța vamală nr. Z (poz. 10 din anexa 4);

- arată că în anexa 4 folosită ca material de comparație nu se regăsesc Z de tipuri de arme dintre cele importate, precum și Z feluri de pistoale, cu toate acestea valoarea lor a fost ajustată în anexa 8 cu alte tipuri de arme cu caracteristici și valori diferite, anexele cuprind arme care nu au fost importate sau chiar inexistente pe piața armelor, dar și comparații între arme de tir sportiv și arme de vânătoare, primele fiind mult mai ieftine (Z de bucăți arme de tir evaluate greșit ca arme de vânătoare), la fel în cazul pistoalelor cu gaz și a celor cu bilă de autoapărare între care este exclusă orice asemănare;

- precizează că pe lângă cele Z modele de arme „ajustate” ca valori în vama, a mai importat și alte Z tipuri pentru care organele vamale au acceptat valoarea de tranzacție din facturile emise de firma A, acestea

fiind tocmai tipurile de arme care nu sunt importate de principalul concurent SC „B” SRL;

- invocă prescripția extinctivă pentru importurile anterioare datei de Z (perioada2005 –2005).

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei pentru regularizarea situației nr. Z.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și Procesul verbal de control nr. Z, încheiate în urma refacerii controlului în baza Deciziei nr. Z a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor prin care a fost desființată Decizia anterioară pentru regularizarea situației nr. Z, organele de control din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj din Z au constatat următoarele:

SC „X” SRL din Z a importat în perioada 2005 – 2006 cu un număr de Z de declarații vamale de import peste Z de arme de vânatoare, tir sportiv și de autoapărare, muniție și accesorii fabricate de producători consacrați pe piața mondială din Rusia, Cehia, Germania, Finlanda și SUA.

Prin intermediul firmei A din Z, armele au fost cumpărate de această firmă și revândute apoi către SC „X” SRL din România la prețuri mult diminuate (la mai puțin de jumătate din prețul de achiziție) fiind micșorată valoarea în vamă declarată la import, în scopul diminuării drepturilor vamale plătite la import.

Astfel, în urma verificărilor efectuate și din documentele primite de la Administrația vamală maghiară a rezultat că firma A din Z a achiziționat arme pe care ulterior le-a vândut către SC „X” SRL la prețuri mult diminuate, precum și că 2 dintre proprietarii firmei A din Z, respectiv A1 și A2 sunt în același timp și proprietari ai SC „X” SRL deținând câte Z% din acțiuni, prin urmare cele două societăți sunt legate în sensul Acordului privind aplicarea art. VII al GATT 1994, fapt care nu a fost declarat autorității vamale cu ocazia importului.

În baza celor constatate, organele de control au considerat neacceptabile valorile în vamă declarate și au procedat la determinarea noilor valori în vamă pentru armele importate, în baza prevederilor art. 3 din Acordul privind aplicarea art. VII din GATT, pe baza prețurilor produselor similare cu cele importate, obținute în urma studierii bazei de date proprii a Autorității Naționale a Vămilelor, a datelor relevante din surse externe publice și în urma efectuării de controale vamale la alte societăți care au importat mărfuri identice sau similare.

Urmare a majorării bazei impozabile, organele de control au stabilit că SC „X” SRL datorează la bugetul de stat diferențe de taxe vamale în

sumă de Z lei, comision vamal în sumă de Z lei, accize în sumă de Z lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termen a obligațiilor vamale organele de control au calculat majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada cuprinsă de la datele declarațiilor vamale de import și până la data de Z.

III. Având în vedere cele constatate de organele vamale, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, B-dul Z, nr. Z este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul unic de înregistrare Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL datorează obligațiile vamale în sumă totală de Z lei stabilite de către organele de control vamale, ca urmare a determinării definitive a valorii în vamă alta decât valoarea de tranzacție a armelor și muniției importate, acestea folosind drept bază de calcul prețurile unor mărfuri similare cu mărfurile importate existente în baza proprie de date, în condițiile în care societatea în calitate de cumpărător nu a declarat în vamă pentru importurile în cauză efectuate că este legată cu firma furnizoare din Z în sensul prevederilor art. 15 din Acordul pentru aplicarea art. VII GATT.

În fapt, în perioada 2005 – 2006 SC "X" SRL din Z a importat pe baza a Z de declarații vamale de import peste Z de arme de vânatoare, tir sportiv și de autoapărare, muniție și accesorii fabricate de producători consacrați pe piața mondială din Rusia, Cehia, Germania, Finlanda și SUA pentru care în scopul diminuării drepturilor vamale plătite la import, prin intermediul firmei A din Z, armele au fost cumpărate de această firmă și revândute apoi către SC "X" SRL la prețuri mult diminuate (chiar cu Z% față de prețul de achiziție, pentru majoritatea bunurilor accizabile), micșorând astfel valoarea în vamă declarată la import.

Ulterior, în urma verificărilor efectuate și potrivit documentelor primite de la autoritatea vamală maghiară, organele vamale au constatat că firma Z din Z a achiziționat armele și le-a revândut către SC „X” SRL la prețuri mult diminuate față de cele de achiziție, precum și că 2 dintre proprietarii firmei Z din Z, respectiv A1 și A2 sunt în același timp asociați la SC „X” SRL deținând câte Z% din părțile sociale, rezultând că cele două societăți sunt legate în sensul Acordului privind aplicarea art. VII al GATT 1994.

Totodată, organele vamale au constatat și că SC „X” SRL a declarat în mod eronat autorității vamale, prin înscrierea la rubrica 7.a) din declarațiile pentru valoarea în vamă, faptul că vânzătorul și cumpărătorul nu sunt legați în sensul art. 15.4 din acord.

Drept urmare, organele de control au considerat neacceptabilă valoarea în vamă declarată pentru armele importate de la firma din Z și

au procedat la determinarea noilor valori în vamă pentru aceste mărfuri, în baza prevederilor art. 3 din Acordul privind aplicarea art. VII al GATT, respectiv prețuri similare cu prețurile importate, obținute în urma studierii bazei de date proprii a Autorității Naționale a Vămirilor, a datelor relevante din surse externe publice și în urma efectuării de controale vamale la alte societăți care au importat mărfuri identice sau similare, stabilind că SC „X” SRL datorează la bugetul de stat diferențe de taxe vamale în sumă de Z lei, comision vamal în sumă de Z lei, accize în sumă de Z lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 77 alin. (1) și (2) din Legea nr. 141/ 1997, menținute prin dispozițiile art. 57 alin. (1) și (2) și art. 58 alin. (1) din Legea nr. 86/ 2006 privind Codul vamal al României, care menționează:

„Art. 57. - (1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/ 1994, cu modificările ulterioare.

(2) La valoarea în vamă, conform prevederilor art. 1 din acordul prevăzut la alin. (1), în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, se includ:

a) cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română;

b) cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare, conexe transportului, ale mărfurilor din import aferente parcursului extern;

c) costul asigurării pe parcurs extern.

Art. 58. - (1) Valoarea în vamă se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia.”, coroborate cu cele ale art. 1 din Acordul GATT, unde se precizează:

„1. - Valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import, după o ajustare conform dispozițiilor art. 8, în măsura în care:

a) nu există restricții referitoare la cedarea sau utilizarea mărfurilor de către cumpărător [...];

b) vânzarea sau prețul nu sunt subordonate unor condiții sau unor prestații a căror valoare nu este determinată pentru ceea ce se referă la mărfurile de evaluat;

c) nici o parte a produsului oricărei revânzări, cesiuni sau utilizări ulterioare a mărfurilor de cumpărător, nu revine direct sau indirect

vânzătorului, afară de cazul în care o ajustare corespunzătoare poate fi operată în virtutea dispozițiilor art. 8, și

d) cumpărătorul și vânzătorul nu sunt legați, sau dacă sunt legați, valoarea de tranzacție să fie acceptabilă în scopuri vamale, în virtutea dispozițiilor paragrafului 2 al prezentului articol.”,

coroborate cu ale art. 15 pct. 4 lit. d) din același acord, care arată că:

4. “În scopurile prezentului acord, persoanele vor fi considerate legate, dacă:

[...]

d) o persoană oarecare posedă, controlează sau deține direct sau indirect 5% sau mai mult din acțiunile sau părțile sociale emise, cu drept de vot, de una și de către cealaltă.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit, la care se adaugă elementele de cheltuieli suportate de cumpărător efectuate pe parcurs extern și care nu au fost incluse în valoarea în vamă, pe bază de documente, declarată de importator printr-o declarație pentru valoarea în vamă care se depune împreună cu declarația de import, aceasta fiind regula generală care se aplică dacă vânzătorul și cumpărătorul nu sunt persoane legate în sensul prevederilor acordului, condiție neîndeplinită în cazul de față de către contestatoare.

Față de regula de bază așa cum a fost definită mai sus, în situația de față SC „X” SRL nu și-a îndeplinit obligația de a declara la import că vânzătorul și cumpărătorul sunt persoane legate, situație în care, prin excepție, valorile de tranzacție ale armelor din tranzacțiile dintre cele două firme legate putea fi acceptată de organele vamale numai dacă aceasta ar fi demonstrat că aceste valori sunt apropiate de cele ale altor vânzări de mărfuri identice sau similare către cumpărători nelegați, fapt de asemenea neîndeplinit de către societate, în conformitate cu dispozițiile art.1 lit. f) și art. 3 lit. a) și b) din Acordul GATT, care prevăd că:

“Art. 1. - [...]

f) În vânzarea între persoane legate, valoarea de tranzacție va fi acceptată și mărfurile vor fi evaluate potrivit prevederilor paragrafului 1, în cazul în care importatorul va demonstra că acea valoare este foarte apropiată de una dintre valorile de mai jos, situându-se în același moment sau aproape în același moment:

i. valoarea de tranzacție, corespunzătoare vânzărilor, către cumpărători nelegați, de mărfuri identice sau similare pentru export cu destinația aceleași țări de import;

ii. valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare așa cum ea este determinată prin aplicarea prevederilor Articolului 5;

iii. valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare așa cum ea este determinată prin aplicarea prevederilor Articolului 6.

[...]

Art. 3. - a) Dacă valoarea în vamă a mărfurilor importate nu poate fi determinată prin aplicarea prevederilor articolului 1 valoarea în vamă va fi valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export, cu destinația aceleiași țări de import și exportate în același moment sau aproape în același moment cu mărfurile de evaluat.

b) În aplicarea prezentului articol, valoarea în vamă va fi determinată utilizând valoarea de tranzacție a mărfurilor similare, vândute la același nivel comercial și sensibil în aceeași cantitate cu mărfurile de evaluat. În absența unei astfel de vânzări se va utiliza valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute la un nivel comercial diferit și/ sau în cantități diferite, ajustate pentru a ține seama de diferențele pe care nivelul comercial și/ sau cantitatea le-ar putea antrena, cu condiția ca o astfel de ajustare, indiferent dacă conduce la o creștere sau o diminuare a valorii, să se poată baza pe elemente de probă prezentate și care stabilesc clar că sunt rezonabile și exacte. Dacă, în aplicarea prezentului articol, se constată mai mult de o valoare de tranzacție a mărfurilor similare, valoarea de tranzacție cea mai scăzută va fi utilizată pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate.”

Ca atare, organele de control vamale au stabilit noile valori în vamă în baza prevederilor art. 3 din Acordul GATT, adică pe baza prețurilor de referință obținute în urma studierii bazei de date proprii a Autorității Naționale a Vămileor, a datelor relevante din surse externe publice, precum și datele obținute din efectuarea de controale la alte societăți care au importat mărfuri identice sau similare, prelucrate și centralizate într-un dosar al prețurilor, sinteza acestora pentru mărfurile importate fiind cuprinsă în anexa nr.4, celelalte informații privind agenții economici fiind confidențiale potrivit art. 41 alin.2 din Legea nr.86/ 2006 privind Codul vamal al României.

Astfel, procedând la determinarea valorilor unitare recalulate pentru tipurile de arme importate pentru care valorile în vamă nu au fost acceptate, au recalculat drepturile vamale de import și au stabilit prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. Z că SC “X” SRL datorează la bugetul de stat diferențe de taxe vamale în sumă de Z lei, comision vamal în sumă

de Z lei, accize în sumă de Z lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

În legătură cu afirmațiile din contestație privind anexele la procesul verbal atacat care cuprind alte tipuri de arme decât cele importate sau chiar inexistente, în schimb nu cuprind tipuri de arme dintre cele importate, precizăm că de fapt anexa nr. 4 este tabelul centralizator al prețurilor de referință, după cum reiese din procesul verbal de control contestat în prezent, fiind o sinteză a dosarului prețurilor de tranzacție format de organele vamale din documentele comerciale privind importuri derulate de alți agenți economici, astfel că este normal să cuprindă și alte tipuri de arme decât cele importate, dar și arme identice sau similare, față de anexa nr. 5 care cuprinde tipurile de arme importate a căror valoare în vamă nu a fost acceptată datorită prețurilor de cumpărare diminuate de furnizorul maghiar (anexa nr. 2) și nu toate armele importate.

Iar, în ceea ce privește modalitatea în care diferite tipuri de arme de tir sportiv sau de vânătoare, pistoale cu gaze sau cu bile, au fost comparate între ele sau între categorii, organele de control fac precizarea că au prezentat în detaliu caracteristicile acestora în anexe și chiar dacă aceste caracteristici nu sunt aceleași în toate privințele, situație în care armele ar fi fost identice, le consideră produse similare, regăsindu-se și pe pagina de internet a contestatoarei încadrate la aceleași secțiuni cu cele în care au fost cuprinse de organele vamale.

De subliniat este faptul că, pe toată durata verificărilor efectuate contestatoarea a avut posibilitatea de a furniza documente sau orice alte date și informații în vederea stabilirii valorilor în vamă unitare pentru mărfuri identice sau similare, fiind deci consultată în privința acestora, ca dovadă că la reverificare a fost luată în considerare chitanța vamală nr. Z la determinarea prețurilor pentru un număr de Z arme dintre cele importate, în schimb chitanța vamală nr. Z nu a putut fi folosită referindu-se la un tip de armă diferit și pentru că nu reiese dacă arma a fost nouă sau second-hand, la fel în cazul adresei nr. Z de la IGP Z și a pliantului de la C, acestea au un caracter general și nu au fost însoțite de documente concrete.

Referitor la argumentul invocat în contestație potrivit căruia obligațiile vamale stabilite pentru importurile efectuate în perioada2005 ar fi prescrise, precizăm că acesta nu se susține deoarece termenul de prescripție este suspendat de la data începerii primei inspecții fiscale, inclusiv pe perioada până la refacerea controlului, fiind aplicabile prevederile art. 100 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/ 2006 privind Codul vamal al României, unde se precizează că:

„Art. 100. – (1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri.”,

coroborate cu cele ale art. 90 alin.(2), devenit art. 92 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care specifică că:

„Art. 92. – [...]

(2) Termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale se suspendă pe perioada cuprinsă între momentul începerii inspecției fiscale și momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale.”

Iar, **majorările de întârziere în sumă totală de Z lei** aferente taxelor vamale, comisionului vamal, accizelor și taxei pe valoarea adăugată datorate, rămân de plată în sarcina contestatoarei potrivit principiului de drept “accessorium sequitur principale” – secundarul urmează principalul, ca măsură accesorie în raport cu debitul principal, fiind calculate în baza prevederilor art. 115(1) și 116(1), devenite art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC "X" SRL din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv